

Het wagentje van Dieges

*De wagen van Dieges! Wie wou naar "de stad"
Deed graag met dien wagen dat ritje.
't Begon aan "de Zwaan". Voor een stuiver of wat
Verkreeg men tot Utrecht een zitje.*

*De wagen van Dieges! voorbij is zijn tijd!
ook Elbert van Putten moest zwichten.
Nu doet, heel geregeld de electriciteit
Wat toen 't "stomme dier" moest verrichten.*

*De wagen van Dieges! Waar die eens langs kwam,
Soms stotend op kei of op klinker
Daar schuift nu heel gladjes de elektrische tram,
Veel sneller, veel vlotter, veel flinker.*

*De wagen van Dieges ... verdween van 't tooneel,
Alleen maar zijn beeld bleef behouden;
Zoo ging het met velen, zoo ging het met veel;
Wat bestaat, 't moet eenmaal verouden.*

*De wagen van Dieges! Hij ruste in vreë
Wij wenschen dien niet meer aan 't rijden
Maar zien we zijn beeld, dan gedenken we meë
De reizigers, die gingen scheiden.*

Nijmegen, 18 april 1912

Het rijmpje op het wagentje van Dieges werd door E.J. Meerdink (geb. 1868 Zeist - overl. 1930 Nijmegen), leraar aan de protestants-christelijke kweekschool voor onderwijzers "De Klokkenberg" in Nijmegen en half-oom van de geadresseerde, toegezonden aan A.J. van Zanten-Meerdink (geb. 1867 Zeist, overl. 1937 aldaar), gehuwd met G.J. van Zanten (geb. 1857 te Valk bij Ede en in 1937 te Zeist overl.). Hij was hoofdonderwijzer van de protestants-christelijke school aan de Weteringschans te Amsterdam. De familie woonde boven de school. Thans is ter plaatse de "Citybioscoop" gevestigd.

Het "geheimschrift" op de linkerhelft van de adreszide wil niet anders zeggen dan: "Het wagentje van Dieges van Utrecht op Zeist ruste in vrede".

J. Meerdink

(Collectie Van de Poll-Stichting)